

عنوان مقاله:

تأثیر کیفیت آب آبیاری (شور - سدیمی) بر خواص فیزیکی خاک در آبیاری جویچه ای

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسنده:

محمد رضا امداد - عضو هیات علمی موسسه تحقیقات خاک و آب

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگیهای نواحی خشک و نیمه خشک که اکثر نقاط ایران را شامل می شود، شوری و سدیمی بودن اراضی و منابع آبی است که برای آبیاری مصرف می شود. به عبارت دیگر شرایط آب و هوایی در این مناطق باعث شده که دو عامل مهم زراعت یعنی آب و خاک از کیفیت خوبی برخوردار نباشند. خواص شیمیایی (کاتیون و آنیونها) به همراه خواص فیزیکی خاک (پایداری خاکدانه ها، جرم مخصوص ظاهری و نفوذپذیری) از جمله مواردی می باشند که تحت تأثیر کیفیت آب قرار می گیرند. Kemper و Ruffing (1982) گزارش کردند که پایداری خاکدانه ها از عوامل مهم تأثیرگذار بر نفوذپذیری می باشد. سدیم تبادل خاک سبب کاهش پایداری خاکدانه ها و موجب پراکندگی ذرات و کاهش نفوذ می گردد. Levy و Mamedov (2003) اظهار داشتند که پایداری خاکدانه ها بصورت خطی با افزایش غلظت سدیم خاک کاهش می یابد. Tedeschi و Menenti (2002)، تأثیر چند تیمار مختلف کیفیت آب را از نظر شوری و سدیم بررسی کرده و اظهار داشتند که سرعت نفوذ در تیمار شاهد (غیرشور) 10 میلیمتر در ساعت بود در حالیکه مقدار نفوذ در تیمار شوری زیاد (10 گرم در لیتر) به یک میلیمتر در ساعت کاهش یافت. جرم مخصوص ظاهری خاک در تیمار شوری زیاد به اندازه 12 درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش داشت. تأثیر استفاده از کاربرد آبهای با غلظت سدیم بالا، موجبات افزایش جرم مخصوص ظاهری، کاهش پایداری خاکدانه ها و کاهش نفوذ را به [Levy و 1995، Cook؛ Torrento و 1997، Muller همراه دارد

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/24401>

